

975**UMOWA****między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej i Rządem Federacji Rosyjskiej o żegludze po Zalewie Wiślanym (Kaliningradzkij zaliw),**

podpisana w Sopocie dnia 1 września 2009 r.

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i Rząd Federacji Rosyjskiej, zwane dalej Stronami, dążąc do dalszego pogłębiania i rozwoju dobrosąsiedzkich i przyjaznych stosunków,

kierując się postanowieniami Traktatu między Rzeczpospolitą Polską a Federacją Rosyjską o przyjaznej i dobrosąsiedzkiej współpracy z dnia 22 maja 1992 r.,

biorąc pod uwagę postanowienia Umowy między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich o stosunkach prawnych na polsko-radzieckiej granicy państwowej oraz współpracy i wzajemnej pomocy w sprawach granicznych z dnia 15 lutego 1961 r.,

uwzględniając postanowienia Porozumienia między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Federacji Rosyjskiej o współpracy północno-wschodnich województw Rzeczypospolitej Polskiej i Obwodu Kaliningradzkiego Federacji Rosyjskiej z dnia 22 maja 1992 r., Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Federacji Rosyjskiej o współpracy transgranicznej z dnia 2 października 1992 r., Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Federacji Rosyjskiej o współpracy w dziedzinie turystyki z dnia 16 stycznia 2002 r.,

podkreślając znaczenie, jakie dla rozwoju dwustronnej współpracy ma żegluga po Zalewie Wiślanym (Kaliningradzkij zaliw), zwanym dalej Zalewem, a także kierując się potrzebą współdziałania w celu ochrony środowiska i zasobów przyrodniczych Zalewu,

uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

Dla celów niniejszej Umowy statek Strony oznacza statek wpisany do rejestru statków lub innego oficjalnego wykazu statków Państwa Strony pływający pod banderą Państwa tej Strony zgodnie z jego ustawodawstwem, za wyjątkiem okrętów wojennych i innych statków państwowych, eksploatowanych w celach niehandlowych.

Artykuł 2

1. Statki każdej ze Stron mają prawo do przekraczania polsko – rosyjskiej granicy państwowej na Zalewie i wykonywania żeglugi na części Zalewu na terytorium Państwa drugiej Strony zgodnie z przepisami prawa i zasadami Państwa tej drugiej Strony.

2. Przekraczanie polsko – rosyjskiej granicy państwowej na Zalewie oraz wykonywanie po nim żeglugi przez statki inne niż te, o których mowa w art. 1 niniejszej Umowy określają przepisy prawa i zasady Państw Stron.

3. Strony informują się wzajemnie w drodze dyplomatycznej o przepisach prawa i zasadach, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, oraz o zmianach tych przepisów i zasad.

4. Strony informują się nawzajem w ustalonym trybie o zmianach sytuacji nawigacyjnej, warunkach żeglugowych oraz o wystąpieniu niebezpieczeństw zagrażających żegludze i w miarę możliwości podejmują działania w celu ich jak najszybszego usunięcia.

Artykuł 3

1. Statki każdej ze Stron przekraczają polsko – rosyjską granicę państwową na Zalewie po powiadomieniu właściwych władz granicznych i portowych Państwa drugiej Strony zgodnie z przepisami prawa i zasadami Państwa tej drugiej Strony.

2. Kontrola graniczna, celna i inne rodzaje urzędowej kontroli statków Stron, członków załóg, pasażerów i przewożonych ładunków, towarów i bagażu odbywa się

zgodnie z przepisami prawa i zasadami Państwa, na którego terytorium odbywa się kontrola.

3. Każda Strona w razie konieczności, uwzględniając praktyczne możliwości wyznaczonego toru wodnego, w odniesieniu do części Zalewu, która stanowi terytorium jej Państwa, może wprowadzić ograniczenia dotyczące liczby oraz wielkości statków drugiej Strony, wchodzących na tę część Zalewu, lub wstrzymać przekraczanie przez nie polsko - rosyjskiej granicy państwowej, jak również wykonywanie przez nie żeglugi, jeśli wymagają tego względy obrony, zapewnienia bezpieczeństwa Państwa, bezpieczeństwa żeglugi bądź zachowania równowagi ekologicznej w Zalewie.

4. Strona, która zamierza podjąć środki, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, przekazuje uprzednio drugiej Stronie odpowiednie zawiadomienie, proponując jej równocześnie przeprowadzenie konsultacji. W przypadkach nie cierpiących zwłoki każda Strona może podjąć takie środki bez konsultacji, jednak następnie proponuje niezwłocznie drugiej Stronie ich przeprowadzenie.

Artykuł 4

Statki jednej Strony mogą wpływać tylko do tych portów Państwa drugiej Strony, które są otwarte dla wejścia statków zagranicznych.

Artykuł 5

Każda Strona w ramach przepisów prawa i zasad swego Państwa podejmuje niezbędne środki w celu ułatwienia i przyspieszenia żeglugi na Zalewie, zapobieżenia nieuzasadnionym zatrzymaniom statków drugiej Strony oraz w celu ułatwienia i uproszczenia formalności granicznych, celnych i innych obowiązujących w portach.

Artykuł 6

Każda Strona zapewnia na części Zalewu, która stanowi terytorium jej Państwa warunki do bezpiecznej żeglugi statków drugiej Strony po wyznaczonych torach wodnych, łącznie z utrzymaniem urządzeń nawigacyjnych, wydawaniem odpowiednich map nawigacyjnych i publikacji nautycznych.

Artykuł 7

Każda Strona zapewnia działania w zakresie zapobiegania zanieczyszczeniu Zalewu ze statków zgodnie z przepisami prawa i zasadami swego Państwa oraz jego zobowiązaniami międzynarodowymi.

Artykuł 8

Każda Strona zapewnia działania w zakresie zapobiegania wyrządzeniu przez żeglugę i związaną z nią działalnością szkód w zasobach rybnych i innych żywych zasobach Zalewu oraz w połowach zgodnie z przepisami prawa i zasadami swego Państwa, a także jego zobowiązaniami międzynarodowymi.

Artykuł 9

Przedstawiciele zainteresowanych właściwych organów Stron odbywają w razie konieczności konsultacje w celu zapewnienia najbardziej efektywnej realizacji niniejszej Umowy.

Artykuł 10

Tryb przeprowadzania operacji poszukiwawczo-ratowniczych oraz współdziałania służb poszukiwawczo-ratowniczych Stron reguluje odrębna umowa, zawarta między Stronami.

Artykuł 11

1. Spory między Stronami dotyczące interpretacji lub stosowania niniejszej Umowy rozstrzyga się w drodze konsultacji.

2. W przypadku nie osiągnięcia porozumienia poprzez konsultacje, o których mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu, spór będzie rozstrzygany w drodze dyplomatycznej.

Artykuł 12

1. Niniejsza Umowa wchodzi w życie po upływie trzydziestu dni od daty ostatniego powiadomienia, potwierdzającego spełnienie przez Strony procedur przewidzianych przez ich prawo wewnętrzne, niezbędnych do jej wejścia w życie.

2. Niniejszą Umowę zawiera się na okres 5 lat. Ulega ona automatycznemu przedłużeniu na dalsze okresy pięcioletnie, jeśli żadna ze Stron nie powiadomi pisemnie drugiej Strony o wypowiedzeniu Umowy najpóźniej na 6 miesięcy przed upływem kolejnego pięcioletniego okresu.

3. Niniejszą Umowę stosuje się tymczasowo od dnia jej podpisania.

Umowę sporządzono w *Sopocie* dnia *1 września 2009* w dwóch egzemplarzach, każdy w języku polskim i rosyjskim, przy czym oba teksty mają jednakową moc.

Z upoważnienia

Rządu Rzeczypospolitej Polskiej

Z upoważnienia

Rządu Federacji Rosyjskiej

СОГЛАШЕНИЕ
между Правительством Республики Польша
и Правительством Российской Федерации
о судоходстве в Вислинском (Калининградском) заливе

Правительство Республики Польша и Правительство Российской Федерации, далее именуемые Сторонами,

стремясь и впредь углублять и развивать добрососедские и дружественные отношения,

руководствуясь положениями Договора между Республикой Польша и Российской Федерацией о дружественном и добрососедском сотрудничестве от 22 мая 1992 г.,

принимая во внимание положения Договора между Правительством Польской Народной Республики и Правительством Союза Советских Социалистических Республик о режиме польско-советской государственной границы, сотрудничестве и взаимной помощи по пограничным вопросам от 15 февраля 1961 г.,

учитывая положения Соглашения между Правительством Республики Польша и Правительством Российской Федерации о сотрудничестве северовосточных воеводств Республики Польша и Калининградской области Российской Федерации от 22 мая 1992 г., Соглашения между Правительством Республики Польша и Правительством Российской Федерации о трансграничном сотрудничестве от 2 октября 1992 г., Соглашения между Правительством Республики Польша и Правительством Российской Федерации о сотрудничестве в области туризма от 16 января 2002 г.,

подчеркивая значение, которое для развития двустороннего сотрудничества имеет судоходство в Вислинском (Калининградском) заливе, далее именуемом Заливом, а также исходя из необходимости взаимодействия в целях защиты среды и природных ресурсов Залива,

согласились о нижеследующем:

Статья 1

Для целей настоящего Соглашения под судном Стороны понимается судно, внесенное в судовой реестр или в другой официальный перечень судов государства Стороны, плавающее под флагом государства этой Стороны в соответствии с его законодательством, за исключением военных кораблей и других государственных судов, эксплуатируемых в некоммерческих целях.

Статья 2

1. Суда каждой из Сторон имеют право пересекать польско-российскую государственную границу в Заливе и осуществлять судоходство в части Залива на территории государства другой Стороны в соответствии с законами и правилами государства этой другой Стороны.

2. Пересечение польско-российской государственной границы в Заливе и осуществление судоходства в нем судами иными, чем упомянутые в ст. 1 настоящего Соглашения, определяются законами и правилами государств Сторон.

3. Стороны информируют друг друга по дипломатическим каналам о законах и правилах, упомянутых в пунктах 1 и 2 настоящей статьи, а также об изменениях этих законов и правил.

4. Стороны информируют друг друга в установленном порядке об изменениях навигационной обстановки, условиях судоходства, а также о возникновении опасностей, угрожающих судоходству, и по мере возможности принимают меры для их скорейшего устранения.

Статья 3

1. Суда каждой из Сторон пересекают польско-российскую государственную границу в Заливе после уведомления соответствующих пограничных и портовых властей государства другой Стороны в соответствии с законами и правилами государства этой другой Стороны.

2. Пограничный, таможенный контроль и иные виды государственного контроля судов Сторон, членов экипажей, пассажиров и перевозимых грузов,

товаров и багажа производится в соответствии с законами и правилами государства, на территории которого осуществляется контроль.

3. Каждая Сторона в случае необходимости с учетом практических возможностей рекомендованного водного пути может устанавливать в отношении части Залива, являющейся территорией ее государства, ограничения по количеству и размерам входящих в эту часть Залива судов другой Стороны или приостанавливать пересечение ими польско-российской государственной границы, равно как и осуществление ими судоходства, если этого требуют интересы обороны, обеспечения государственной безопасности, безопасности судоходства или сохранения экологического баланса Залива.

4. Сторона, намеревающаяся осуществить меры, предусмотренные пунктом 3 настоящей Статьи, предварительно направляет другой Стороне соответствующее уведомление, предлагая одновременно проведение консультаций. В неотложных случаях каждая Сторона может осуществить такие меры без консультаций, однако впоследствии она незамедлительно предлагает другой Стороне их проведение.

Статья 4

Суда одной Стороны могут заходить только в те порты государства другой Стороны, которые открыты для захода иностранных судов.

Статья 5

Каждая Сторона в рамках законов и правил своего государства принимает необходимые меры в целях облегчения и ускорения судоходства в Заливе, предотвращения неоправданных задержек судов другой Стороны, а также облегчения и упрощения пограничных, таможенных и иных формальностей, действующих в портах.

Статья 6

Каждая Сторона обеспечивает в части Залива, являющейся территорией ее государства, условия для безопасного судоходства судов другой Стороны по рекомендованным водным путям, включая содержание средств навигационного

оборудования, публикацию соответствующих навигационных карт и извещений мореплавателям.

Статья 7

Каждая Сторона в соответствии с законами и правилами своего государства и его международными обязательствами обеспечивает осуществление мер по предотвращению загрязнения Залива с судов.

Статья 8

Каждая Сторона в соответствии с законами и правилами своего государства, а также его международными обязательствами обеспечивает осуществление мер по предотвращению нанесения судоходством и связанной с ним деятельностью ущерба рыбным запасам и другим живым ресурсам Залива и рыболовству.

Статья 9

Представители заинтересованных компетентных органов Сторон по мере необходимости проводят консультации в целях обеспечения наиболее эффективного выполнения настоящего Соглашения.

Статья 10

Порядок проведения поисково-спасательных операций и взаимодействия поисково-спасательных служб Сторон определяется отдельным соглашением между Сторонами.

Статья 11

1. Споры между Сторонами в связи с толкованием или применением настоящего Соглашения разрешаются путем консультаций.

2. В случае если посредством консультаций, о которых говорится в пункте 1 настоящей статьи, договоренность не будет достигнута, спор разрешается дипломатическим путем.

Статья 12

1. Настоящее Соглашение вступает в силу по истечении 30 дней с даты последнего уведомления, подтверждающего выполнение Сторонами внутрисударственных процедур, необходимых для его вступления в силу.

2. Настоящее Соглашение заключается сроком на 5 лет. Срок его действия будет автоматически продлеваться на последующие пятилетние периоды, если ни одна из Сторон не уведомит письменно другую Сторону о прекращении его действия не позднее, чем за 6 месяцев до истечения очередного пятилетнего периода.

3. Настоящее Соглашение применяется временно со дня его подписания.

Совершено в Сопоте, «1» сентября 2009 г. в двух экземплярах, каждый на польском и русском языках, причем оба текста имеют одинаковую силу.

За Правительство
Республики Польша

За Правительство
Российской Федерации